

Dosarul nr. 2rac-94/19

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul Central (jud. A. Donos)
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. I. Grosu, A. Garbuz, A. Ciobanu)

ÎNCHEIERE

6 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Mixte „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov împotriva Întreprinderii Municipale Regia „Apă - Canal - Bălți” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 4 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov și menținută hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătoriei Bălți sediul Central, prin care acțiunea a fost respinsă

constată:

La 27 decembrie 2016, ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎM Regia „Apă - Canal - Bălți” cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că la 16 mai 2014, între ÎM Regia „Apă - Canal - Bălți” în calitate de cedent și ÎM „Incaso” SRL în calitate de cesionar a fost încheiat contractul de cesiune servicii, potrivit căruia cedentul cedează în favoarea cesionarului dreptul de creanță asupra debitorilor săi – persoanele fizice și juridice care au beneficiat de produsele oferite de cedent.

Conform pct. 1.6 din contractul menționat, prețul cesiunii reprezintă echivalentul procentual din suma efectiv recuperată de cesionar, calculat lunar, la

sfârșitul lunii calendaristice, respectiv partea ce-i revine cedentului reprezintă prețul cesiunii.

Din momentul încheierii contractului de cesiune, pârâtul a transmis ÎM „Incaso” SRL drepturile asupra creanțelor în sumă de 2419650,77 de lei în bază a cinci facturi.

Având în vedere prevederile pct. 1.16 și 5.3 din contractul menționat, la 19 februarie 2015, ÎM „Incaso” SRL a returnat ÎM Regia „Apă - Canal - Bălți” drepturile asupra creanțelor în baza contractului de cesiune din 16 mai 2014 în sumă de 1123566,38 de lei, fapt probat prin factura nr. 981314 din 19 februarie 2015, recepționată de pârât.

Adițional facturii a fost expediată și nota informativă cu datele despre procesul de colectare și temeiurile restituirii debitorilor cesionați.

A relatat că la 29 decembrie 2015, conform aceleiași proceduri au fost restituiți o altă parte de debitorii cesionați în valoare de 1117570,15 de lei, în adresa pârâtului fiind expediată factura nr. 981319 din 29 decembrie 2015 și actul de restituire.

La 31 decembrie 2015, a fost întocmit actul de verificare a decontărilor reciproce între ÎM „Incaso” SRL și ÎM Regia „Apă - Canal - Bălți”, potrivit căruia în urma executării contractului pârâtul datorează ÎM „Incaso” SRL suma de 26230,98 de lei.

În vederea respectării prevederilor pct. 12.1 din contractul de cesiune, în adresa pârâtului a fost expediată reclamația prin care acesta a fost informat despre existența datoriei și necesitatea de a o achita.

Ca urmare, la 4 mai 2016, ÎM „Incaso” SRL a primit răspunsul pârâtului, prin care ultimul nu recunoaște datoria și nu intenționează să o achite.

A precizat că după expedierea reclamației, în contul ÎM „Incaso” SRL a fost efectuată o plată din partea debitorilor pârâtului, astfel, datoria ÎM Regia „Apă - Canal - Bălți” a fost diminuată cu 300 de lei.

Având în vedere prevederile art. 602 alin. (1), (2), art. 617 alin. (2) lit. a), art. 619 alin. (2) Cod civil, a evidențiat că pârâtul se află în întârziere din data de 31 ianuarie 2016.

Astfel, dobânda de întârziere pentru suma de 25931,02 de lei pentru perioada 31 ianuarie 2016 – 20 decembrie 2016 constituie suma de 5032 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 556, 572, 619, 1030, 1034 Cod civil, art. 94 alin. (1), 96 alin. (1), (1¹), 166, 167, 206 alin. (1), (5) CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului în beneficiul ÎM „Incaso” SRL a datoriei în mărime de 25931,02 de lei, a dobânzii de întârziere în mărime de 5032 de lei, a cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 1000 de lei și a taxei de stat în mărime de 937 de lei.

Prin hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătoriei Bălți sediul Central, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia din 4 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov și menținută hotărârea primei instanțe.

La 11 ianuarie 2019, ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov a declarat recurs împotriva deciziei din 4 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală.

A remarcat că judecând cauza, instanța a stabilit greșit raporturile juridice dintre părți și nu a aplicat legea care urma să o aplice și anume, prevederile din Cartea 3 capitolul 3 secțiunea 1 Cod civil, luând în considerație că obiectul prezentului litigiu este contractul de cesiune a creanțelor.

O altă omisiune admisă constă în aceea că reclamația ce a fost remisă intimatului a fost însoțită de actul de verificare a decontărilor reciproce până la 31 decembrie 2015, or, nedorința de a semna actele contabile reciproce pot fi puse la dispoziția părții secunde prin alte metode decât deplasarea și înmânarea acestor acte, de exemplu cele prevăzute la art. 67 alin. (3), (4) Cod civil.

Faptul că intimatul a recunoscut suma creanței se confirmă prin aceea că la 12 ianuarie 2016 a fost achitată suma de 300 de lei în contul ÎM „Incaso” SRL, iar potrivit art. 700 alin. (3) Cod civil, nu sunt necesare alte dovezi pentru a demonstra faptul neexecutării obligației de plată potrivit actelor ce atestă raporturile juridice dintre părți.

A obiectat că prima instanță nu a atras atenția asupra prevederilor pct. 3.3 din contractul de cesiune, prin care se instituie o obligație de informare dintre cedent și cesionar, ca în cazul în care se vor face achitări în contul cedentului, cedentul este obligat să informeze despre acest fapt și să transmită în 10 zile lista de debitori ce au achitat datoria pretinsă și totodată cedentul este obligat să achite suma convenită cesionarului pentru efortul depus în încasarea sumelor datorate.

Având în vedere prevederile art. 668 alin. (1) Cod civil, a remarcat că ÎM „Incaso” SRL a acționat cu diligență și profesionalism față de obligațiile asumate, iar ulterior la momentul achitării sumei de către intimat, pentru serviciul prestat, ultimul a refuzat, fapt confirmat prin actele cauzei.

Totodată, prima instanță a omis și prevederile art. 240 alin. (1) CPC și nu a ținut cont de faptul că cererea de chemare în judecată a fost probată prin probe anexate și anume, actul de verificare a decontărilor reciproce din 31 decembrie 2015 cu dovada recepționării și actul de verificare totalizat privind sumele recuperate și comisionul calculat pentru anii 2014-2015, ce denotă existența raportului juridic dintre părți și faptul neexecutării de către intimat.

Examinând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434 CPC.

Conform art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat de ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov urmează a fi considerat inadmisibil din motiv că este depus cu omiterea termenului de declarare.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 30 octombrie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 143), fiind recepționată de către reprezentantul recurente, avocatul Natalia Covaliov la 5 noiembrie 2018, ceea ce se confirmă prin avizul de recepție, anexat la materialele dosarului (f. d. 144).

În conformitate cu art. 111 alin. (3) CPC, în vigoare la data depunerii cererii de recurs, termenul de procedură stabilit în ani, luni sau zile începe să curgă în ziua imediat următoare datei calendaristice stabilite, datei comunicării actului de procedură sau producerii evenimentului ori momentului care a condiționat începutul lui.

Prin prisma normei enunțate, în speță se constată că termenul de declarare a recursului a început să curgă din data de 6 noiembrie 2018, ziua imediat următoare datei comunicării deciziei contestate, ca urmare ultima zi de depunere a cererii de recurs fiind 6 ianuarie 2019.

Dat fiind faptul că data de 6 ianuarie 2019 a fost zi de duminică, iar 7 și 8 ianuarie 2019 au fost zile de sărbătoare, prin urmare zile nelucrătoare, în conformitate cu prevederile art. 112 alin. (2) CPC, ultima zi de depunere a recursului se constată a fi 9 ianuarie 2019, ca următoarea zi lucrătoare.

Cu toate acestea cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel a fost depusă la Curtea Supremă de Justiție de către recurenta ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov la 11 ianuarie 2019, prin urmare cu omiterea termenului de 2 luni, prevăzut la art. 434 alin. (1) CPC.

Ca consecință, termenul de 2 luni de declarare a recursului, care conform alin. (2) art. 434 CPC, este unul de decădere și nu poate fi restabilit, urma a fi respectat întocmai de către recurenta ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov.

La acest segment se va reitera că o astfel de soluție este compatibilă și cu respectarea standardelor inserate în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, având în vedere că prelungirea nejustificată, chiar și cu o singură zi, a termenului pentru exercitarea recursului ar împiedica rămânerea irevocabilă, ca urmare a expirării termenului de atac, a hotărârii judecătorești emise în instanțele de fond și ar leza, în acest mod, principiul securității raporturilor juridice.

În susținerea opiniei enunțate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului în speța Ponomaryov contra Ucrainei din 03 aprilie 2008, definitivă din 29 septembrie 2008, unde se notează că, deși în speță nu era

vorba despre desființarea unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile în urma admiterii unei căi extraordinare de atac în lumina unor circumstanțe nou descoperite, ci de redeschiderea unui proces prin repunerea în termenul de introducere a unei căi ordinare de atac, totuși, reînnoirea acestui termen pentru motive neconvingătoare, reprezintă o soluție care ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice într-un mod similar cu o cale extraordinară de atac.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că recurenta a depus cererea de recurs cu omiterea evidentă a termenului de declarare a recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că în temeiul art. 433 lit. b) CPC, recursul declarat de ÎM „Incaso” SRL, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269 - 270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. b), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea Mixtă „Incaso” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Natalia Covaliov se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu